

Væddeløbsbladet 1963

Bonden, Kongen og Kaiseren var i centrum - Avlshingste, der fik sporten til at rykke

Lars Donatzky

(Bragt i VB i efterår 2013)

I ugen inden årsskiftet til 1963 var den da 37-årige Walther Kaiser blevet københavnsk champion for anden gang over sin fjorten år ældre læremester Gerhard Petersen. Det skete i sæsonens næstsidste løb, hvor Gerhard var favorit med Duller, mens Walther kørte outsideren Esprit. De to heste duellerede hele sidste omgang og gav sejr til Esprit - og dermed championat til Kaiseren på flest andenpladser, da begge havde 65 sejre.

Bonden, dvs. amatøreren Jens Jensen fra Lestrup ved Tappernøje, havde været beskeden med kun 13 sejre i 1962 i København, men hertil skulle lægges bl.a. 30 sejre i Odense. Dette skyldtes, at de københavnske trænere generelt var forbitrede over Jens Jensens enorme succes de foregående år. De mente, at han 'høstede af deres frugter', når han kun kørte med gamle heste, og desuden 'var det jo ikke hans egne heste alle sammen'.

Tappernøje-hestene i fri dressur med Jens Jensen til højre

Derfor var de såkaldte privattrænere (blot i København) begrænset til at starte seks heste på en sæson i 1963 (det kom ned på fire to år efter), men som man kan se på listen over de ti mest vindende heste på landsplan i 1963, var Jens ikke sådan at holde nede. Situationen opløstes senere ved en lex Jens Jensen – tildeling af speciallicens og en trænereksamen, der lige gik an. Senere igen udelukkelse, fratagelse af trænerlicens og tildeling af jockeylicens, da datteren Lena Hansen startede som træner i 1970. Derfor optræder Jens f.eks. som landschampion som amatør i 1964 med 68 sejre (bestående rekord), som træner i 1967 med 75 sejre og som jockey i 1971 med 80 sejre (bestående rekord).

Jens som i en Holberg-komedie

Der blev også brugt ufine midler mod denne travsportens 'enfant terrible' i 1963. Han vandt 1. afdeling af vinterens storløb, Otto Hallings Mindeløb, med Allan the Great og blev favorit i næste afdeling, men her sluttede parret uplaceret efter chikane fra Jens Ipsen, der med Sorrento blev udelukket i tre uger 'for at forhindre konkurrent i at komme forbi'. Det kostede måske den endelige sejr, da Vica (Ib Jensen) vandt 3. afdeling og skaffede samlet dobbeltsejr til stald Hans Bagge (Hans Bagge kørte 2. afdelings vinder Umberto Frisco).

Jens fik selv bøde for trængning i 3. afdeling, men han havde 'aldrig gjort noget eller for den sags skyld set noget', når han blev afhørt af dommerkomiteen. Jeg var dengang dommersekretær på Amager og sad på 1.parket som tilskuer, når han på sjællandsk erklærede sin uskyld og fik en afhøring til at ligne et uddrag af en Holberg-komedie.

Kaiseren lærte af bonden

Walther Kaiser og Jens Jensen skulle blive sæsonens store samtaleemner, og faktisk var Walther måske den eneste træner i samtiden, der virkelig anerkendte Jens og hans resultater, i hvert fald officielt. Jeg mindes et skænderi mellem brødrene Walther og Jørgen Kaiser på tutten en lørdag, hvor jeg drak kaffe med dem i en pause mellem træningsarbejderne hos Jørgen Olsen. Walther sagde noget i stil med 'Der er ikke så meget at diskutere. Det er resultaterne, der tæller'. Det mantra brugte han resten af sin levetid ved markedsføring af Safari the Great og My Nevele, og så var Jens Jensen jo Walthers erklærede inspiration til året efter at købe Digelsgård i Langstrup. 'Selvfølgelig har hestene godt af at være ude af boksen mere end 45 minutter om dagen'. Det er indlysende i dag, men var slet ikke en selvfølge dengang, hvor Walther var foregangsmanden blandt de københavnske trænere.

Kaisers storhedstid, syv championater i træk, fra 1964 til og med 70, var i virkeligheden blevet grundlagt cirka ti år tidligere, da han købte Rex the Great-sønnen Safari the Great som åring i Biersted hos Carl Aa. Præstegård. Han betalte 3.500 kr. og fik hesten hjem fra Nordjylland med toget et par dage senere. Safari gik fremragende løb, vandt Opdrætningsløbet, men måtte i Kriterium og Derby (1956) se sig besejret af bl.a. Snowflake (Mark Ingdam), og Safari endte også i taberens rolle efter en fremragende duel i Amagers 4-årsheatløb, hvor Silvie Roy (Egon Larsen) vandt, men hvor Safari the Great sejrede i 1. heat ny fireårshingste- rekorden 1:19,9.

Foto: Hovedbillede af Safari the Great

Hattrick og Triple Crown

Det var som avlshingst, Safari fik den største betydning. Safaris første årgang indeholdt 11 heste, heraf årgangens tre bedste hingste Emigrant, Eminent og Excellent! En helt usædvanlig avlsdebut. Disse tre var fire år i 1963, og Emigrant havde allerede vundet Opdrætningsløbet og Kriteriet for Kaiser de foregående år. Emigrant var lidt mere ustabil end de andre, men han var klasser over, når han var frisk i ben og hoved, og han vandt sit derby sikkert foran Eminent (Aksel Pedersen) og Eugen (Poul Guttermann).

Det resultat indeholdt et par usædvanlige rekorder. Opdrætningsløb, Kriterium og Derby var kun blevet hjemført af én og samme hest to gange før, af Harriet A 1898-1900 og Aerolit-Hans Hansen i 1937-1939. Men i begyndelsen var der kun få heste med. Harriet A's derbyfelt var historisk det mindste med tre deltagere, og i Aerolits derby var der otte til start. Og i 'moderne' tid er det slet ikke som i tresserne, hvor storløbsfelterne bugnede af heste i tilfældig lodtrækningsorden. Emigrants derby havde femten deltagere.

Rekorder, der holdt i 38 og 47 år

Emigrant havde godt nok spor 1, men fik straks kæmpegalop med stort terræntab, så det lignede en Kaiserfiasko ligesom de foregående år, hvor Ascari the Great og Chang Østerlørkke var blevet slettet som væsentlige favoritter, og hvor Duks Folsted havde galoperet sig væk.

Alligevel stod det 3000 meter senere klart, at stald Kaiser som den første nogensinde fik en tredobbelt derbytriumf, og at ejer- storstalden Snaptun (ægteparret Worm) fik dobbeltsejr og oprejsning ovenpå Duks Folsted året inden.

Der skulle gå 38 år, før Kaisers resultat på trænersiden blev overgået af Gordon Dahl (1, 2, 3, 5) i Esterel Sunset-derbyet 2001, og der skulle gå 47 år, før Emigrants Triple Crown blev gentaget af Bent O. Pedersens Okay Bee i 2010. Begge heste med Flemming Jensen i sulkyen i derbyet.

Da Emigrant og Eminent sørgede for dobbeltsejr i Amager-heatløbet, og da Eminent blev noteret for 1:19,6, kom hingstens moder Kaja i meget fornemt selskab. Hun ejedes nu af Kaj A. Larsen (far til senere træner Mogens Larsen) på stutteri Gl. Mosegård, og præstationen bestod i, at hun som følhoppe nr. 15 i Europa havde leveret tre (eller flere) 1:20-travere.

Foto: Derby 1963 med Emigrant – Eminent – Eugen.
Essi Lloyd (Mark Ingdam) ses som fjerde.

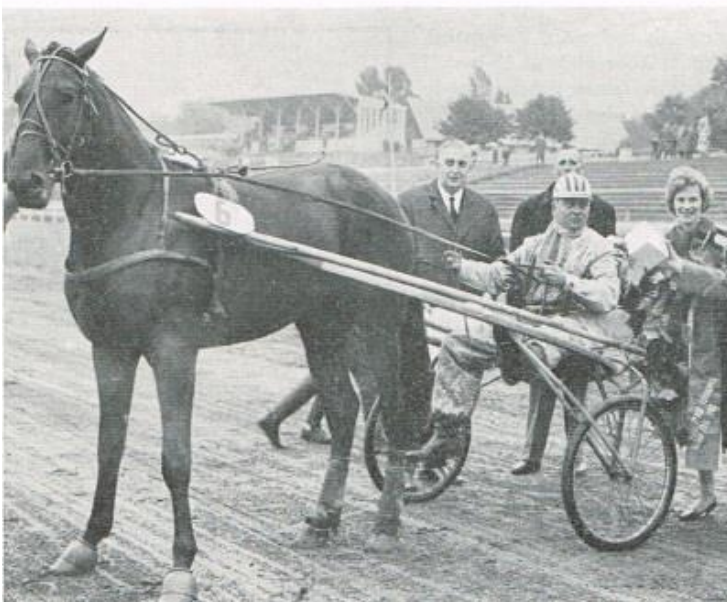
Hoppens andre stjerneafkom, Umberto Frisco og Carmencita, havde præsteret tiderne året før, men de var i fuld vigør også i 1963 for Hans Bagge, der fik alle tiders sæson med det nævnte Otto Hallings Mindeløb, med Øresunds Omnium og med kriteriesejr for Frands Overgård.

Hans Bagge blev nr. 2 på indkørte penge i sæsonen efter Walther Kaiser, mens Gerhard Petersen blev overlegen sejrskampion og landskampion, og Jørgen Olsen tog sejrslstens tredjeplads foran Palle Sperling, mens andre yngre som Leif Løfgren og Per Hansen også var begyndt at markere sig.

Alt for store klassiske felter

Da Frands Overgård og Bagge førte Kriteriet fra start til mål til overlegen sejr fra startspor 1, var der 21 ekvipager til start, og der var både sammenkørsel og forsinkelser undervejs. Derfor måtte det siges at være imponerende, at Leif Løfgren slap igennem fra startspor 19 i tredje række med den lille Fox Hanover til en andenplads foran outsideren Flying Enterprise (Tommy Petersen) med det gode spor 3.

Det var mere tilfældigt end retfærdigt, og det var jo ikke bedre, at man senere på året slap 18 toårsheste af sted på distancen 1500 meter i Opdrætningsløbet. Gæt selv på startsporene for de fire første – og du gætter forkert. General Virup (Jørgen Hill) vandt fra spor 11 foran Gerlev L (Walther Kaiser) med spor 7, Grubbe Cathrineberg (Leif Løfgren) med spor 15 og Gogo Lloyd (Egon Larsen) med spor 16. Men også her var held/uheld og rent kaos naturligvis med til at forme resultatet, selv om man med det samme facit i hånden kunne få den tanke, at der i dag klages for meget over dårlige spor.

Toårshestene viste i øvrigt ikke klasse som året inden, hvor Palle Sperlings heattrænede duo Francis Senator og Filia Olympia satte nye danske toårsrekorder 1:21,9 (også skandinavisk rekord) og 1:22,0 i Amagers toårsmesterskab. Francis blev alvorligt skadet tidligt som treårs, mens Filia vandt Amagers treårsmesterskab (17 deltagere), og så skal det lige i forbindelse med F-årgangen med, at det følgende år blev Leif Løfgrens år, idet han sejrede i Derby (startspor 1) med Fox Hanover til odds 13 foran Flying McElwyn (Per Hansen-spor 13) og Firebird (Jørgen Olsen - spor 16) og fulgte op med sejr for Faust Søvang i Amager-heatløbet.

Foto: General Virup (Jørgen Hill) vandt Opdrætningsløb fra spor 11 – her efter sejr i Jydsk 2-års Grand Prix

De fleste var enige om, at de store felter og den tilfældige sporlodtrækning var hasard for et ønske om at kåre årgangens bedste hest som derbyvinder, men det varede femogtyve år helt indtil slutfirserne, før der kom begrænsning i både startantal og sporvalg efter præstationer i derbyprøven. Det maksimale antal derbydeltagere kom i 1966 (Hansa-Jørgen Olsen) med 21 bag startvognen.

Undervejs havde der været forskellige justeringer. Tilfældig lodtrækning mellem 'de bedste' om pladserne i 1. række, forhøjet sidste indskud, begrænsning til 12 deltagere. I 1981-derbyet med Duvil (Jørn Laursen) var der kun ti til start, i 1986 (begrænsning til 12 deltagere) trak de bedste stadig tilfældigt lod i 1. række til ærgrelse for bl.a. Axel Jacobsen, der fik spor 1 med Fight Løbjerg. Men herefter tog den nuværende model form, selv om pointsystemet er til evig diskussion.

Urent trav

En anden regel, diskvalifikation for urent trav, var reelt en mindst ligeså stor katastrofe, fordi banedommerne naturligt nok havde svært ved at fastlægge en ensartet linje, endda på samme løbsdag i det samme tårn, og det blev selvfølgelig til enorm frustration for både sportens udøvere og i særdeleshed for det spillende publikum. Meningerne var delte: ville travløbene blive uskønnere med rapporteringssystem? Her skulle der 'kun' gå fjorten år til sidst i halvfjerdsere, vistnok 1977, før det var slut med 'urent trav'.

Helt galt var det gået allerede i 1948, ved Sankthansløbene, hvor Idealist (Ernst Petersen) gik mod overlegen sejr i efter sigende udmærket trav, da den blev 'hængt ud' i opløbet efter et enkelt hjælpetag. Publikum blev rasende, dommertårnet blev omringet, brosten blev pillet op, stenkast på vinduerne og på uret, der blev smadret. Politiet blev tilkaldt for at genoprette roen, men det tog sin tid med at få ro, og politiets indsats var efter beskrivelse i Væddeløbsbladet ikke førsteklases. Ingen kom alvorligt til skade, men Politiken beretter senere på året, at tre fik strenge straffe efter 'slaget på travbanen'.

Det lettere ironiske i situationen var, at banedommerne, der var ansvarlige for fadæsen, sad i et helt andet tårn, og at deres afgørelser var inappellable, så (hoved-)dommerkomiteen var aldeles uskyldig og ansvarsfri.

Foto: Wedellsborg Mindeløb med Emigrant som vinder, da Cim Payne (foran) atter blev diskvalificeret.

'Urent trav' var fortsat en plage i 1963, og situationen blev tilspidset i kraft af Jens Jensens Cim Payne, den skimlede vallak, der havde startet karrieren hos Gerhard Petersen og Walther Kaiser. Den travede decideret ringe til tider, i øvrigt ligesom visse andre Joe's Pride-sønner, når de ikke var 100 % i orden. Cim Payne fik i denne sæson sit gennembrud som hurtigtraver for Jens med 17 sejre og 40.150 kr. indtjent i 41 starter, men situationen var naturligvis helt uhåndterlig for spillerne, når hesten i perioder enten vandt eller blev disket. I de 41 starter blev Jens og Cim Payne hængt ud 11 gange, men ikke en eneste gang ved de 13 starter i Odense og Århus!

At publikum ikke gav Jens skylden, vidner afstemningen om Årets Hest om. Cim Payne vandt med 43 % mod Emigrants 39 % til stor forbitelse blandt trænerne og deres tilhængere - og i den største del af pressen. Den sjællandske 'prygelknabe' Jens var virkelig populær på den anden side af rækværket. Cim Payne blev tressernes hest (sluttede karrieren 28/12 1969) med en Danmarksrekord på 84 sejre, flere Årets hest-titler og en Danmarksrekord på 1:16,4 – han var den danske greyhound.

Rapporteringen viste sig at være glimrende, og i takt med sportens og avlens udvikling er stilen og gangarten hele tiden blevet forbedret. Den store skepsis var helt ubegrundet.

Kongen med de otte trænere

Men på trods af, at Emigrant med sin Triple Crown-sejr og Cim Payne med publikum i ryggen kæmpede om titlen Årets Hest, er der en tredje fra 1963, der fortjener mindst lige så megen omtale. Styrmand-sønnen Ruder Konge, der to måneder efter fødslen blev købt for 900 kr. (normalpris) af godsejer Jens Kofod fra stutteri Cathrineberg, er den mest hårdføre hest, jeg har oplevet.

Han startede som toårs, viste kvaliteter som treårs og blev som sin far nr. to i Derby (til Rex Junior-Kurt Køppen) som fireårs. På det tidspunkt havde han allerede haft flere af sine otte trænere: Koster, Aage Kristoffersen, Thomas Hansen, Hans Hansen, Mark Ingdam, Sophus Bügel Hansen, Gerhard Petersen og Leif Nielsen.

Foto: Efter DM som 12-års. Ruder Konge og Leif Nielsen sammen med staldmand Niels Duus (senere træner) og travselskabets formand Arne Guttermann.

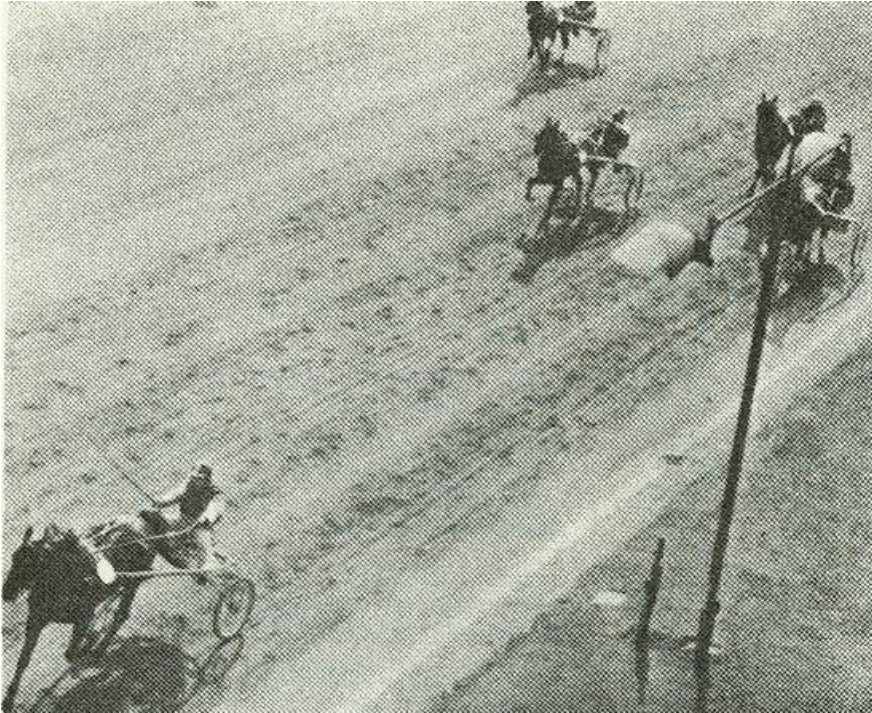
Det var noget af en elitetid uden startvogn, for finaleheatet havde tillæg til Ruder Konge, ligesom næsten alle andre løb, hvor han havde store tillæg til resten af hurtigklassen. Normen var 20-40 meter på sprint, 40-60 på normaldistancen og 2500 meter, 60-80 på 3000 meter.

Løbsudskrivningen havde specielt i disse år baggrund i en uens kvalitet i en tynd hurtigklasse, men at hesten under mere normale vilkår ville have haft Tarok-sejrscifre, hersker der ingen som helst tvivl om. Derfor kunne Kongen også gå til start som storfavorit i sit sidste DM som tolvårs i 1963 (startvogn) og vinde til odds 1,39 med en margin på 20 meter! Og med samme lige betingelser og startvogn blev det til ikke mindre end fire sejre i Øresundspokalen!

Travsportens Jul 1963 fortæller, at de alle sejrede med Kongen, og det gjorde godsejeren også.

Man kan jo forstå, at heste, der ikke helt fungerer, bliver forsøgt i nyt miljø, men 'manageringen' af denne helt ukomplicerede, rolige og medgørlige hest oversteg næsten fantasiens grænser. Ruder Konges største præstationer var en andenplads bag norske Jens Protector i Skandinavisk Mesterskab 1959 og de tre sejre i DM som 10, 11 og 12-årig. Han blev naturligvis også kåret som Årets Hest, og han sluttede med et facit på 250 starter, 41 sejre, 42 andenpladser og 111 mindre placeringer til en rekordpræmiesum på 239.475 kr. I sin sidste sæson som 12-års hos Leif Nielsen i 1963 vandt han Amager-heatløbet i 3. heat i 1:18,0 – 1620 meter over B.T. og Jens Ipsen.

Foto fra Mesterskab for Danmark

De mange starter var til gengæld mere almindeligt på den tid. Hver hest startede i gennemsnit 16-17 gange om året, mens det gennemsnitlige antal starter pr. hest i dag er det halve. Værd at tænke på, når årgangenes størrelse igen nærmer sig de 4-500, som man havde i begyndelsen af tresserne.

Foto: Dm-sejren viser klasseforskellen fra Ruder Konge til de andre, når han var på toppen

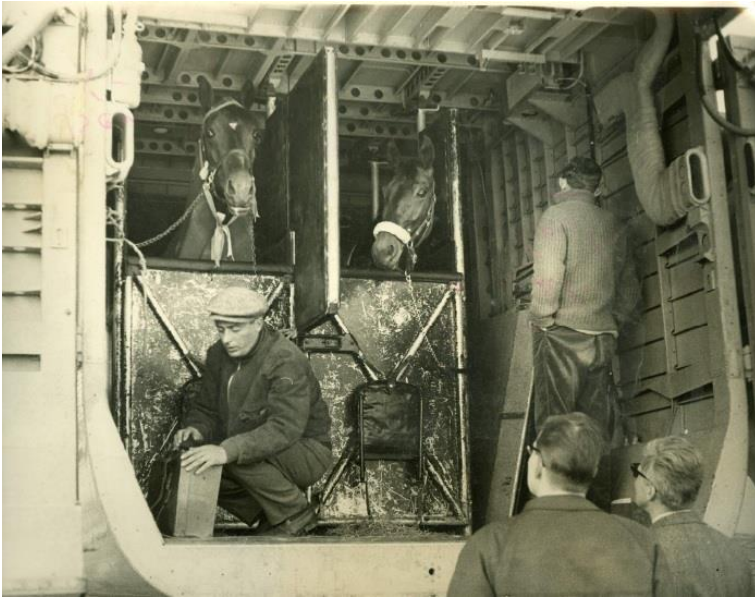
Efter endt karriere blev Ruder Konge solgt til Opdrætterforeningen for 30.000 kr. + 15.000 kr. på betingelser, men ligesom Emigrant og (næsten alle) andre indlænderhingste slog han ikke igennem i avlen.

En enkelt international præstation af Emigrant

Ruder Konge blev aldrig international, selv om en USA-tur havde været på tale. Vi havde svært ved at begå os internationalt og i skandinavisk konkurrence, og i 1963 havde Emigrant måske også tabt formen til efterårets opgør i Skandinavisk 4-års Mesterskab og Skandinavisk Mesterskab. Men han havde leveret en toppræstation på Bahrenfeld-banen i Hamborg, hvor han blev tredje efter stor startgalop i 1:17,3 (ny dansk 4-årsrekord) i Europapokal for fireårige bag Pepite 1:15,9 og dansk-amerikaneren Gerry Hanover (Knud Hansen) i 1:16,8. Det var det hurtigste 4-årsløb i Europa nogensinde, og Emigrant blev Europas tredjehurtigste fireårshest gennem tiderne.

Pepite var en fransk hoppe, trænet af Charlie Mills, og hoppen havde den tredobbelte Prix d'Amerique-vinder Uranie som mormor, mens stamtavlen havde amerikanske hingste som både morfar og farfar.

Dansk travsport udstillet året efter

Flyet er landet med hesteboks med Elaine Rodney til højre og Fjuri Hanover til venstre. Dette er i 1964, et par dage før europarekorden, og i forgrunden ses C.C.Junge og Carl Andersen, der styrer Lunden på dette tidspunkt.

Dansk travsports position blev ellers udstillet som aldrig før eller siden året efter i 1964, da den amerikanske superhoppe Elaine Rodney (Gerhard Krüger) satte europarekord på normaldistancen med 1:15,4-2011 meter i Lundens Internationalt Mesterskab. Langt efter feltet med en afstand på henholdsvis 100 og 150 meter til sidste præmietager løb Eminent (1:20,0) og Excellent (1:22,5). Ugen inden havde de 'imponeret' med 1:19,9 og 1:20 i Øresundspokalen på samme distance.

At vi i de næste tiår oppede os gevaldigt med helt andre resultater, hører til næste afsnit i Væddeløbsbladets historie.

Elaine Rodney (Gerhard Krüger) foran Pack Hanover og Ozo i Internationalt Mesterskab 1964

Ikke bare Elaine Rodney, men alle amerikanerne løb meget stærkere end europæerne på den tid, hvilket illustreres af et andet fantastisk hatrick fra 1963.

I USA vandt Speedster-sønnen Speedy Scot (Ralph Baldwin) fra 15. august til 4. oktober de tre storløb Yonkers Futurity, Hambletonian Stake og Kentucky Futurity som den anden nogensinde, og ved Hambletonian Stake leverede han en verdensrekord, da han løb tre heat i en gennemsnitlig kilometertid på 1:13,3. I første heat blev han slået af Florlis i 1:13,1. Senere på året sænkede Speedy Scot verdensrekorden i løb til 1:12,6. Hurtigere end selveste Greyhound, når man ser bort fra dennes rekordforsøg.

De amerikanske hingste og det svenske forspring

Det var de amerikanske importere og især avlshingstene, der fik den europæiske sport til at rykke, og jeg tror, at Sverige skabte sig et sig et reelt og afgørende sportsligt forspring ved i 1936 at anskaffe sig den treårige Volomite-søn Bulwark, der blandt sine 241 afkom indtil sin død i 1954 frembragte stjerner på stribe, blandt disse naturligvis Søren Nordins Frances Bulwark, dominerende med bl.a. Elitlopp og fem skandinaviske mesterskaber i perioden 1950-1955. Bulwark havde desuden de fire første i 1949-derbyet i Sverige.

Sådan lyder det i Hall of Fame-kåringen i Sverige 2010:

Bulwark: "Han kom från Nordamerika och etablerade sig som den bästa hingst som någonsin verkat i svensk travavel - och ingen har sedan dess överskuggat honom. Med en injektion av enorm genetisk kraft flyttade han fram den svenska travarens position. Han bidrog starkt till att göra svenska travare internationellt konkurrenskraftiga, och därmed kan hans betydelse för travsporten i vårt land inte överskattas. Fjärde representanten för svensk travsport att väljas in i Hall of Fame - Travets Storheter - är: Bulwark."

Joe's Pride på Stenrødgård

I Danmark var Opdrætterforeningen oprettet i 1938, men først med vores Volomite - hingst Joe's Pride født et tiår senere kunne man føle rykket, og det gav derbyvinder og stjerner allerede i første årgang fra 1953. Tjavs, Triton Øbakken, Thor Hammer. Senere fulgte andre derbyvindere som Carl Aage, If Klokkedal, Osman Bogø, og andre stjerner som Carlsberg, førnævnte Cim Payne, Herold Samson og Juttas Pride for blot at nævne nogen. Fine Shot, Lloyd Hanover, Frosty Hanover, Lord Valentine og andre hingste fulgte fint op, men næste ryk hører til en anden fortælling,

Poul Reichardt – statist, stjerne og hesteejer

Til mine personlige oplevelser hører, at jeg her som 16-årig var fast træningskusk bag den glimrende Firebird i denne periode, fordi Jørgen Olsen brugte hesten som sparringspartner til sine urutinerede ungheste, og jeg var naturligvis stolt, da Hans Bagge og Palle Sperling med amerikansk inspiration gav mig tilnavnet 'second-hand'.

Firebird blev en stjerne, men den blev handlet på besynderlig vis flere gange, og René Ravn husker, at 'Vesterbros Konge' og pornogrosserer Svend Thevis pludselig stod i stalden en morgen, pegede på Firebird og sagde, at hesten var hans. Rygtet gik, at hesten om natten var tabt og vundet i en af Vesterbros spillebuler, og sådan forsvandt den også pludseligt fra stalden til Sverige et par år senere.

Blandt staldens andre prominente og noget mere folkekære hesteejere var Poul Reichardt, der gerne tog en morgenrunde fra hjemmet ved siden af banen og forhørte sig forretningsmæssigt om sin gode hoppe Clicquot. Han havde som en række andre skuespillere haft stor interesse for travsporten, og han spillede jo hovedrollen med Junker (Game Warden) i De røde heste fra 1950. Reichardt fortalte, at han i 1932 havde været statist for 10 kr. i Liva Weels travfilm odds 777.

14		VÆDDELO	
Så gik 1963 . . .			
Antal løbedage	94		
Antal løb	695		
Antal startende heste	7252		
Samlet omsætning	32.306.276 kr.		
Heraf i v. 5-spillet	6.000.172 kr.		
Og i v. 3-væddemålet	1.999.885 kr.		
Præmiesum ialt	2.011.850 kr.		
Præmierne er indkøbt af:			
Professionelt trænedede heste ...	1.825.575 kr.		
Privattrænedede heste	149.425 kr.		
Svenske heste	36.850 kr.		
Ti førende trænere:			
	St.	I	II a. pl.
Gerh. Petersen	216	69	28 79
W. Kaiser-Hansen	257	54	37 79
Jørgen Olsen	277	34	39 118
Palle Sperling	271	31	25 114
Hans Bagge	228	30	27 100
Leif Løfgren	186	24	23 56
Leif Nielsen	113	22	18 30
Ernst Petersen	136	22	15 60
Knud Hansen	72	21	11 26
Carlo Frederiksen	170	18	15 81
Ti førende amatører:			
	St.	I	II a. pl.
Jens Jensen	117	21	6 37
P. Guttermann	79	19	12 28
H. C. Henriksen	35	13	3 11
P. Mogensen	48	9	10 14
Eric Malver	97	9	6 28

Statistik fra København og fra hele landet

Væddeløbsbladet beskæftigede sig mest med den københavnske travsæson dengang, og denne statistik er fra de to københavnske baner Charlottenlund og Amager, men på næste side fås tal fra travskalenderens landsstatistik.

Fra traverkalenderen

Sæsonstatistik 1963

(på landsplan)

Mestvindende heste:

1.Emigrant (WKH)	59.500 kr.
2.Cim Payne (JJ)	40.150 kr.
3.Eminent (WKH)	36.650 kr.
4.Carmencita (HB)	28.450 kr.
5.Ruder Konge (LN)	25.100 kr.
6.Allan the Great (JJ)	22.100 kr.
7.Boogie Woogie (JJ)	20.875 kr.
8.Frands Overgård (HB)	20.350 kr.
9.Excellent (JO)	19.650 kr.
10. Ever Vixi (HL)	19.250 kr.

Træner- initialer står for

Walther Kaiser, Jens Jensen,

Hans Bagge, Leif Nielsen,

Jørgen Olsen, Henry Laursen.

Mestvindende ejere :

1.Stald Snaptun	152.650 kr.
2. Jens Jensen	127.175 kr.

Avlshingste (startende afkom):

1. Joe's Pride	594.780 kr. (129)
2. Lloyd Hanover	302.400 kr. (55)
5. Safari the Great	167.250 kr. (21)

*Artiklen er rettet med hensyn til en enkelt fejl, og så er der medtaget andre billeder ved redigering februar 2016.
donatzky@hotmail.com*